

prima instanță: G. Bivol
instanța de apel: D. Manole,
N. Traciuc, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-1856/14

ÎN C H E I E R E

19 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Nicolae Clima, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Chirița Aliona și reprezentantul Alionei Chirița, avocatul Alexandru Bot în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Teatrul Național „Satiricus” împotriva Alionei Chirița, Consiliului municipal Chișinău, intervenient principal Cazacu Victoria privind anularea hotărârii Direcției privatizare a fondului de locuințe nr. 88 din 29 august 2008, anularea contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – predare a locuinței în proprietate privată nr. 8055 din 13 octombrie 2008, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014,

c o n s t a t ă

La data de 03 octombrie 2012 Teatrul Național „Satiricus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alionei Chirița, Consiliului municipal Chișinău, intervenient principal Cazacu Victoria privind anularea hotărârii Direcției privatizare a fondului de locuințe nr. 88 din 29 august 2008, anularea contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – predare a locuinței în proprietate privată nr. 8055 din 13 octombrie 2008.

În motivarea acțiunii Teatrul Național „Satiricus” a menționat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 36/14-2 din 29 decembrie 1994, i-a fost permis să folosească în calitate de cămin camerele nr. 31, 45, 64 cu suprafața locativă de 16,2 m.p. fiecare, din blocul locativ nr. 5/2 situat în mun. Chișinău, str. Zelinski.

Potrivit procesului – verbal nr. 23 din 29 martie 2005 al Comisiei Comitetului Sindical și Administrației Teatrului „Satiricus”, Victoriei Cazacu i-a fost acordat un loc de cămin în camera nr. 64 din blocul locativ nr. 5/2 din str. Zelinski, mun.

Chișinău, iar în temeiul procesului – verbal nr. 23 din 29 martie 2005, aceasta s-a instalat cu traiul în camera nr. 64 din blocul nr. 5/2 și a înregistrat domiciliul pe adresa respectivă.

Menționează reclamantul că, în bunul imobil litigios, pînă în anul 2000 a locuit Chirița Aliona, cînd a plecat peste hotarele Moldovei și a eliberat camera. Avînd scopul de a privatiza spațiul locativ indicat, Cazacu Victoria s-a adresat la Direcția privatizare a fondului de locuințe cu o cerere, însă acesteia i-a fost comunicat că bunul imobil litigios a fost privatizat de Chirița Aliona, conform hotărîrii Direcției privatizare a fondului de locuințe nr. 88 din 29 august 2008 și contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – predare a locuinței în proprietate privată nr. 8055 din 13 octombrie 2008.

Susține Teatrul Național „Satiricus” că contractul de vânzare – cumpărare, transmitere – predare nr. 8055 din 13 octombrie 2008, încheiat între Chirița Aliona și Consiliul municipal Chișinău a fost încheiat cu derogare de la norma art. 5 alin. (2) și art. 13 din Legea privatizării, ori Chirița Aliona a activat în cadrul Teatrului Național „Satiricus” mai puțin de 10 ani, iar la privatizarea bunului imobil litigios, nu a fost solicitat acordul lui Cazacu Victoria, care deținea viză de reședință în acest bun imobil.

Solicită Teatrul Național „Satiricus” anularea hotărîrii Direcției privatizare a fondului de locuințe nr. 88 din 29 august 2008, anularea contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – predare a locuinței în proprietate privată nr. 8055 din 13 octombrie 2008.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2013 cererea de chemare în judecată înaintată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014 s-a admis apelul declarat de Teatrul Național „Satiricus” și Cazacu Victoria, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2013 și s-a emis o nouă hotărîre prin care, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată, s-a anulat ca ilegală hotărîrea Direcției privatizare a fondului de locuințe nr. 88 din 29 august 2008, în partea privatizării de către Chirița Aliona a apartamentului nr. 64 din str. Zelinski, 5/2, mun. Chișinău, s-a anulat contractul de vânzare – cumpărare, primire – predare a locuinței în proprietate privată nr. 8055 din 13 octombrie 2008, încheiat între Consiliul municipal Chișinău și Chirița Aliona, înregistrat la O.C.T. Chișinău la 13 octombrie 2008.

La 10 aprilie 2014 Chirița Aliona și reprezentantul Alionei Chirița, avocatul Alexandru Bot au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

În motivarea recursului Chirița Aliona și reprezentantul acesteia, avocatul Alexandru Bot au invocat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procesual.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procesual, nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal.

Conform art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și reflectă prevederile art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Chirița Aliona și reprezentantul Alionei Chirița, avocatul Alexandru Bot ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Chirița Aliona și reprezentantul Alionei Chirița, avocatul Alexandru Bot se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan